

رزمی و نظامی سوژه نباشد. به نظر من و همه مخاطبان، طبیعی است که کار قوی در قالب‌های مختلف نیاز است ساخته شود، گرچه همین تعداد اثر قابل دفاع و معدود آن‌طور که باید به دست مخاطب نرسیده است.

◀ «ابوحامد» فراتر از مرزها بود

اراده شهید توسلی به نظر بنده که پژوهشگر زندگی ایشان بودم، بسیار فراتر از مرزها بود. این چهره هنوز کامل و درست شناخته نشده است. او به خوبی آگاه بود وقتی دارد به سوریه می‌رود، داعش مزدور دشمن اصلی است. ایشان دشمن اصلی را به خوبی می‌شناسد و بارها گفته بود دلم می‌خواهد بروم با اسرائیل بجنگم. اطمینان دارم اگر ابوحامد امروز در میان ما بود، حتماً جایی در خط مقدم پیدا می‌کرد و مثل خیلی از ما اینجا نمی‌ماند.

خاطرم هست ایشان جایی گفته اگر دشمن آن قدر دور و در نیویورک باشد، باز هم خودم را به آنجا می‌رسانم تا با او بجنگم. این نگاه به همه بچه‌های مقاومت هم تسری یافته و درباره خیلی از شهدای شنیوم و می‌خوانیم انگیزه و نگاهشان درباره جبهه مقاومت چیست. به جرئت می‌گویم برای رزمندگان فاطمیون، فاصله و اعداد مطرح نیست، بلکه قویاً مسئله اعتقادات و باورها را دارند. شهدای مقاومت از آن جهت که مرزی نمی‌شناسند، هر یک می‌توانند سوژه ترور دشمن صهیونیست باشند و این‌گونه نیست که مثلاً افغانستانی‌ها فقط توانستند در سوریه پررنگ شوند و اگر امروز بودند مانند رشادت‌های یمنی‌ها یا لبنانی‌ها یا خود اهالی مظلوم غزه چیزی از آنان نمی‌دیدیم. اراده این عزیزان را در عملکردشان بارها دیدیم و برای پژوهشگری مثل من که دنبال شناخت آنان هستیم، روشن است خیلی احتمال کمی داشت فقط بنشینند و از طریق اخبار مسئله مبارزه با اشغالگران فلسطین و ظلم‌های پرشمار آنان را دنبال کنند.

◀ غریب بودن فقط برای فاطمیون نیست

بنده بیش از یک سال است ساکن قم هستم. اینجا که آدم متوجه شدم چقدر شهدای زینبیون غریب هستند و چقدر پاکستانی مجاهد و مبارز داریم که به فیض شهادت نائل

مستند لشکر زینبی (س)

این مستند به گوشه‌هایی از دیدار خانواده‌های شهدای مدافع حرم با رهبر انقلاب اختصاص دارد. برای مشاهده ادامه این فیلم نمایه کیو آر کد مقابل را اسکن کنید.

شدند. از این عزیزان حتی نسبت به فاطمیون آثار بسیار کمتری هم وجود دارد، چرا که پدر و مادرها و یا همسران این عزیزان نمی‌توانند مانند افغانستانی‌ها فارسی را خوب و قابل فهم برای ما - آن هم بدون مترجم - صحبت کنند و طبیعی است این نکته ثبت تاریخ شفاهی و پژوهش در زندگی آنان را سخت می‌کند.

باورتان نمی‌شود وقتی به مزار این شهدا رفتیم و به زحمت با یکی دو نفر از همسران شهدا صحبت کردم، تازه متوجه شدم چقدر دستمان خالی است و چقدر زینبیون مظلوم هستند. شکر خدا پس از انقلاب نه نویسنده و پژوهشگر کم است، نه ناشر مکتوبات برای این دست سوژه‌ها. تازه غرب را می‌بینیم که از هیچی برای خودش داستان می‌سازد و اشغالگری‌اش را قهرمانانه توصیف می‌کند! ما که همه چیز داریم و دستمان از واقعیت خالی نیست که بخواهیم دنبال کارهای تخیلی برویم. قبول دارم همواره سایه مصلحت‌های حفاظتی و امنیتی روی کارهای رسانه‌ای مربوط به عرصه بین‌الملل و به خصوص نظامی باید باشد، اما آیا هیچ راهی برای تولید اثر درباره داشته‌هایمان نیست و همه چیز فیلتر است؟ نمی‌شود تاریخ واقعی و داشته‌های حقیقی خودمان را رها شده بگذاریم و به تاریخ‌سازی دروغ دیگران که با آب و تاب به آن جذابیت می‌دهند، نظاره کنیم و توقع داشته باشیم مخاطب هم طرف ما باشد. این بچه‌ها هنوز کلی راوی و شاهد زنده و در دسترس دارند و این شرایط، به نظر چیزی بیش از کم‌کاری و غفلت است. شاید شهدای مظلوم ما را ببخشند، ولی تاریخ که به دست ما باید تکمیل می‌شده و آزادگانی که خون دادند تا حقیقت آشکار شود، حتماً از ما گله خواهند کرد.

اراده شهید توسلی به نظر بنده که پژوهشگر زندگی ایشان بودم، بسیار فراتر از مرزها بود. این چهره هنوز کامل و درست شناخته نشده است. او به خوبی آگاه بود وقتی دارد به سوریه می‌رود، داعش مزدور دشمن اصلی است. ایشان دشمن اصلی را به خوبی می‌شناسد و بارها گفته بود دلم می‌خواهد بروم با اسرائیل بجنگم

سه شهید در یک قاب؛ حاج قاسم و شهید توسلی و شهید خاوری

سلفی شهید توسلی در ساحل لاذقیه